

MARTA MARCÉ I IGNACIO URIARTE

“MEANINGFUL REPETITIONS”

26 SET 2020/ 03 GEN 2021

La galeria **PALMADOTZE** reinicia activitat i nova temporada amb l'exposició “**Meaningful repetitions: Marta Marcé i Ignacio Uriarte**”. Concebuda com un diàleg entre les noves obres dels dos artistes, que a través del dibuix i la pintura conviuen en harmonia compartint conceptes com repetició i successió ordenada.

Repetició i successió que han sempre presents en les obres de **MARTA MARCÉ (Vilafranca del Penedès, 1972)** com a eines per a sintonitzar i expressar idees universals i metafísiques, relatives a la creació, l'energia o el temps. A l'exposició presenta les seves darreres pintures sobre tela de la sèrie “Llavors”, on a més de parlar-nos de la pràctica de viure el moment present, exposa com a través d'aquests conceptes es creen estructures i processos que li permeten experimentar pictòricament, per a que les obres tinguin una energia vibrant i plena d'humanitat:

“En aquesta sèrie pinto petjades. Fent una marca feta a mà que emfatitza el moment, el present. És una manera de reconèixer que som aquí, en un lloc determinat. També parla del temps. L'acte repetitiu, com la meditació, desperta la nostra consciència sobre el temps. El temps a l'espai té un ressò a l'espai present i cap a l'espai exterior. D'una marca bàsica a la galàxia! Cada marca feta a mà necessita un moment de concentració. Es converteixen en ritmes de color. Energia pura que emergeix amb la llum i permet que surti el color. La nostra font de llum, el sol, ens proporciona energia, llum al nostre lloc privilegiat dins l'Univers. Ens sentim agraïts, honrats de tenir vida. Durant la nit, la foscor de l'espai exterior; durant el dia la llum, que revela els colors infinits i les seves tonalitats. Pintar la vida, pintar els colors que ens envolten. La pintura celebra el color. És pura celebració de la sensibilitat. Els colors estan continguts en formes i estructures. El color i la forma juguen entre si, un ball constant. Una dansa que percebem com a bellesa i la bellesa obre els nostres sentits al màxim. Les traces van sorgint com a llavors; la vida que va sorgint en múltiples possibilitats.”

MARTA MARCÉ (Vilafranca del Penedès, 1972) va estudiar Belles Arts de Barcelona (1990-1995) i amb beques a París (1994), Berlín (1996) i Lima (1996). El 1997 va instal·lar-se a Londres per més de 10 anys i va completar els seus estudis (Royal College of Art, 1998-2000). Actualment viu a Berlín on segueix re inventant la pintura amb un incessant ànim i originalitat. Ha participat en nombroses exposicions a nivell internacional, especialment al Regne Unit: South London Gallery, Walker Art Gallery, Rochester Art Gallery, Milton Keynes Gallery, John Hansard Gallery, Blain Fine Art, Home Gallery o la galeria Rifle-maker de Londres. Ha rebut prestigioses beques com la Abbey Fellow (British School, Roma) o l'Arts Council and Triangle Trust Fellowship (Kunming, Xina). Ha “expandit” les seves creacions fora dels límits de la tela en diferents projectes efímers i també permanents en espais públics i privats com: Fernandes & Wells (Londres, 2014), Royal Bristol Infirmary (Bristol, UK, 2013), “Transient” (Guy 's Hospital Bereavement Centre, Londres 2010), “I am throwing the ball” (Ambaixada Britànica, Madrid, 2009) o “Pinballing” (Royal London Hospital 2009). Amb Palmadotze ha exposat a Swab (2018, 2019, 2020), Pinta Miami (2019), les individuals “Puzzling” (2008) i “Further Reaches” (2017) i les col·lectives “Is it any wonder?” (2001) i “Coalece: Forum” (2001).

Per la seva banda, **IGNACIO URIARTE (Krefeld, Alemanya, 1972)** exposa per primera vegada a la galeria i presenta una selecció d'obres que com ell defineix, ... *"parteixen de situacions o moments en les rutines d'oficina, que moltes vegades tenen algun aspecte 'artístic', gairebé sempre ridículament petit. Exemples: Quan pintem gargots durant una conversa telefònica ("Xarxa Oval Overlay" o quan vam arrencar fulles d'un bloc ("Blocs") estem realitzant petits actes pictòrics i escultòrics. La repetició sistemàtica d'aquestes activitats segons regles predefinides, les converteix en meta- rutines, en reescenificacions del mite de Sísif. L'única diferència és potser que les obres resultants registren en detall l'esforç metòdic i repetitiu que va portar a la seva producció. Així, la rutina sobreviu; es fa llegible i recreable per a qualsevol espectador."*

Les seves paraules expliquen bé com realitza les seves obres, ja siguin obres sobre tela, paper o altres formats com la instal·lació sonora que presenta en l'exposició, amb mètodes i eines vinculades o heretades del seu antic treball com a empleat administratiu. Lluny de "fugir de la seva pròpia realitat petita burgesa" entén l'art com un mitjà per poder explorar-la, per això diu, segueix treballant de manera rutinària i amb la rutina com a focus temàtic. Altres al·licients que li ofereix i vincula a aquesta perspectiva serien entre d'altres, aquells relacionats amb el valor positiu de l'esforç, el sentit lúdic, la fragilitat o cert grau d'automatisme que li permet pensar, meditar i fins i tot descansar.

A nivell estètic, el seu treball té clares referències a l'art conceptual i minimalista dels anys 60.

"De l'art conceptual m'interessen les maneres d'organitzar continguts, les estructures i l'estètica Prefereixo les coses ben construïdes, amb una bona i sòlida base conceptual i sense por a la claredat. Quan et expresses amb els mínims elements necessaris, permets que aquests parlin per si sols de manera plena, honesta, sense embuts ni falsificacions."

IGNACIO URIARTE viu i treballa a Berlín. Entre les seves últimes exposicions individuals figuren: 'X, I, Z' Museu ABC, Madrid (2019); 'Divisions and Reflections', i8 Gallery, Reykjavík, Islàndia (2018); 'How to Define Space', White Space, Beijing, Xina (2017); 'Particions, Vessant Oest, Guadalajara, Mèxic (2016); 'Three', Mies van der Rohe Foundation, Barcelona (2015); 'Els uns i els zeros', Marco Vigo, Vigo, Espanya (2014); 'Infinity', AMoA-Art House, Austin, USA (2013); 'Binaries', Utah Museum of Contemporary Art, Salt Lake City, USA (2013); 'Line of Works', The Drawing Center, Nova York, Spain (2012); 'Works', Centre d'Art la Panera, Lleida (2012); 'The invention of letters', Perth Institute of Contemporary Arts, Perth, Austràlia (2010). També ha format part d'exposicions col·lectives com: 'A Day's Work', Stiftung für konzeptuelle Kunst, Soest, Alemanya (2019); "Germany is not an Island", Kunsthalle Bonn, Bonn, Alemanya (2018); 'La perspectiva essencial. obres de la col·lecció Helga de Alvear', Centre d'Art Alcobendas, Alcobendas, Espanya (2018); 'Art and Alphabet', Kunsthalle Hamburg, Alemanya (2017); 'Conversation Piece', La Galleria Nazionale, Roma (2017); 'Concret', Nationalmuseum, Berlín (2016); 'Drawing - The bottom line', S.M.A.K. Gant, Bèlgica (2015); 'Espècies d'Espai', MACBA, Barcelona (2015); 'Dibuix contemporani a la col·lecció DKV, DA2, Salamanca (2014); 'Voyages Interieur', Maison Particulière art center, Brussel·les (2013); 'Cantastoria', Utah Museum of Contemporary Art, Salt Lake City, USA (2012).

Amb la col·laboració de NOGUERAS BLANCHARD Madrid-Barcelona